

Sygn. akt *XVII AmE 401/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodnicząca – **Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska**

Protokolant – sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 17 listopada 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Z. L.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 20 września 2018 r., znak: (...)

1) oddala odwołanie;

2) zasądza od powoda Z. L. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt *XVII AmE 401/18*

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 września 2018 r. (znak: (...)) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, działając w oparciu o przepisy art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (dalej: PE) w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła oraz na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia Z. L., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Z. L. Drukarnia (...) z siedzibą w K., kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekł, że ww. przedsiębiorca w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do dwóch punktów poboru, zlokalizowanych pod adresami: ul. (...), (...)-(...) K. oraz ul. (...), (...)-(...) K., naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy. Za opisane wyżej działania wymierzono odbiorcy karę pieniężną w wysokości 5.291 zł. (decyzja, k. 5-11).

Odwołanie od tej decyzji wniósł odbiorca energii Z. L., zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o jej zmianę, poprzez odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 56 ust. 6a PE, ewentualnie o zmniejszenie wysokości kary

pieniężnej. Strona wniosła również o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Zaskarżonej decyzji Prezesa URE zarzucono:

- naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 3a PE poprzez jego zastosowanie, podczas gdy ograniczenia wprowadzone przez operatora systemu przesyłowego na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE nie są objęte sankcją i ich nieprzestrzeganie nie może powodować nałożenia kary pieniężnej,

- naruszenie art. 6 k.p.a. w zw. z art. 7 Konstytucji RP poprzez działalność organu w sposób oderwany od obowiązujących przepisów prawa oraz bez podstawy prawnej, a to wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej na podstawie naruszenia planów ograniczeń niemających charakteru prawa powszechnie obowiązującego,

- naruszenie art. 7 k.p.a. poprzez prowadzenie postępowania z góry ukierunkowanego na negatywne dla skarżącego rozstrzygnięcie oraz niepodejmowanie czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi i prawnymi dotyczącymi stopnia szkodliwości społecznej czynu powoda oraz jego dotychczasowego zachowania,

- naruszenie art. 7a k.p.a. poprzez rozstrzygnięcie wątpliwości dotyczących treści normy prawnej zawartej w art. 56 ust. 1 pkt 3a PE na niekorzyść powoda, podczas gdy nie zachodzą przesłanki z § 2 art. 7a k.p.a. wyłączające jego zastosowanie,

- naruszenie art. 8 § 1 k.p.a. w zw. z art. 2 Konstytucji RP poprzez prowadzenie postępowania w sposób obniżający zaufanie do władzy publicznej i nie kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania, m.in. poprzez zastosowanie podwojonego mnożnika do obliczenia wysokości kary pieniężnej,

- naruszenie art. 9 k.p.a. poprzez brak należytego i wyczerpującego informowania powoda o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogły mieć wpływ na ustalenie jego praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego,

- naruszenie art. 56 ust. 6a PE polegające na jego niezastosowaniu w sytuacji, gdy z całokształtu okoliczności sprawy wynika, że stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot dobrowolnie zaprzestał naruszania prawa. (odwołanie, k. 12-17).

Prezes URE, po dokonaniu ponownej analizy akt sprawy oraz zarzutów zawartych w odwołaniu, stwierdził brak podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Wobec powyższego, organ podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. (odpowiedź na odwołanie, k. 24-34).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. L., wykonuje działalność gospodarczą pod firmą (...) (dalej: odbiorca). Jako przedsiębiorca, zawarł on 12 grudnia 2013 r. z (...) S.A. w K. (dalej: (...)) umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do obiektów zlokalizowanych w K.: drukarni przy ul. (...) oraz budynku biurowo-produkcyjnego przy ul. (...) (dawniej: ul. (...)). Dla pierwszego z obiektów moc umowna została określona na poziomie 0,600 MW (600 kW) w godzinie, a moc bezpieczna na poziomie 0,260 MW (260 kW) w godzinie, natomiast dla drugiego obiektu moc umowna wynosiła 0,450 MW (450 kW) w godzinie, a moc bezpieczna 0,140 MW (140 kW) w godzinie.

W § 3 ust. 6 wymienionych umów przewidziano, że odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej zgodnie z Planem wprowadzania ograniczeń. Z kolei według ust. 7 tego postanowienia umownego, (...) zobowiązuje się do uwzględnienia przy tworzeniu „Planu wprowadzania ograniczeń” mocy bezpiecznej wymaganej dla zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i mienia w przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej, określonej w Załączniku nr 2 do Umowy. Natomiast zgodnie

z ust. 8 danego postanowienia umownego, dopuszczalne, maksymalne ograniczenie w poborze energii elektrycznej zapewni odbiorcy pobór mocy bezpiecznej, o której mowa w ust. 7.

dowód: fakty bezsporne; Umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej

Nr (...), k. 14-19 akt admin.; Umowa o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej Nr (...), k. 78-82 akt admin.

Zgodnie z P. wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, obowiązującymi w sierpniu 2015 r., dla obiektów odbiorcy przyjęto następujące wielkości dopuszczalnego poboru mocy:

- w stosunku do nieruchomości usytuowanej w K. przy ul. (...) moc umowną ustalono na poziomie 0,600 MW w godzinie, a dla 20 stopnia zasilania (moc bezpieczna) na poziomie 0,260 MW w godzinie, zaś dla pozostałych stopni zasilania wartości te przedstawiały się następująco: dla 12 stopnia – 0,562 MW, dla 13 stopnia – 0,524 MW, dla 14 stopnia – 0,487 MW, dla 15 stopnia – 0,449 MW, dla 16 stopnia – 0,411 MW, dla 17 stopnia – 0,373 MW, dla 18 stopnia – 0,336 MW, dla 19 stopnia – 0,298 MW,

- dla nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) moc umowną ustalono na poziomie 0,450 MW w godzinie, a dla 20 stopnia zasilania (moc bezpieczna) na poziomie 0,104 MW w godzinie, zaś dla pozostałych stopni zasilania wartości te przedstawiały się następująco: dla 12 stopnia – 0,412 MW, dla 13 stopnia – 0,373 MW, dla 14 stopnia – 0,335 MW, dla 15 stopnia – 0,296 MW, dla 16 stopnia – 0,258 MW, dla 17 stopnia – 0,219 MW, dla 18 stopnia – 0,181 MW, dla 19 stopnia – 0,142 MW.

Odbiorca nie kwestionował, wyznaczonych w planach dla jego ww. obiektów, wielkości dopuszczalnego poziomu poboru mocy.

dowód: fakty bezsporne; Plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązujące od 1.09.2014 r. do 31.08.2015 r., k. 71-72 akt admin.

(...) S.A. z siedzibą w K. (dalej: (...)), pełniące funkcję Operatora Systemu Przesyłowego (dalej: OSP), w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości określonych w Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Przesyłowych (IRiESP), spowodowanych m. in. sytuacją pogodową i hydrologiczną (wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach) oraz wynikającego z niej ograniczenia w pracy części elektrowni, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 16d PE i wprowadziły - na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE - od godz. 10.00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały do godziny 24:00 dnia 11 sierpnia 2015 r.

Dnia 10 sierpnia 2015 r., działając w oparciu o art. 11c ust. 3 PE, (...) zgłosiły konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 PE, tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, przewidującego na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła.

Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które przewidywało te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla odbiorców energii elektrycznej o mocy umownej powyżej 300 kW.

Komunikaty operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego o obowiązujących stopniach zasilania były ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie I (...) S.A. o godz. 7.55 i o godz. 19.55.

dowód: fakty powszechnie znane, bezsporne.

Odbiorca energii Z. L. nie dostosował się do wprowadzonych 10 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiektach zlokalizowanych w K. przy ul. przy ul. (...) oraz przy ul. (...). Wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru mocy w tych obiektach od 10 do 12 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 1,763785 MW w godzinie, w tym 10 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 1,2568750 MW w godzinie (w obiekcie przy ul. (...): 1,2568750 MW w godzinie, a przy ul. (...): 0,0231600 MW w godzinie), 11 sierpnia łącznie 0,4409250 MW w godzinie w obiekcie przy ul. (...), a 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0428250 MW w godzinie w obiekcie przy ul. (...).

dowód: fakty bezsporne; Załącznik nr 1 do zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego – „Pobór mocy i ustalony poziom ograniczeń Odbiorcy w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. (...)”, k. 3-6 akt admin.

Pismem z 18 czerwca 2018 r. Prezes URE zawiadomił odbiorcę energii o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej w związku z powzięciem – na podstawie dokumentów przekazanych Prezesowi URE przez (...), do którego sieci odbiorca jest przyłączony – uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez odbiorcę obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, co zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, podlega karze pieniężnej.

dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 1-2 akt admin.

W roku 2017 Z. L. uzyskał przychód netto (obejmujący przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi, pozostałe przychody operacyjne oraz przychody finansowe) w wysokości (...) zł.

dowód: Rachunek zysków i strat – wariant porównawczy za 2017 rok, k. 73 akt admin.

W dniu 20 września 2018 r. Prezes URE wydał decyzję, na mocy której wymierzył odbiorcy energii karę pieniężną w wysokości 5.291 zł za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej od 10 do 12 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektów zlokalizowanych w K. przy ul. (...) i ul. (...). Decyzja ta została zaskarżona w ramach niniejszego postępowania sądowego.

Powyżej opisany stan faktyczny nie był sporny między stronami, a Sąd ustalił go w oparciu o wyżej wskazane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, jak i w oparciu o twierdzenia stron, oraz fakty powszechnie znane. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebranych w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie niesporne między stronami było to, iż w obiektach powoda, zlokalizowanych w K. przy ul. (...) i przy ul. (...), w dniach od 10 do 12 sierpnia 2015 r. doszło do przekroczenia dopuszczalnego poziomu poboru energii elektrycznej.

Z art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wynika, że Rzeczpospolita Polska zapewnia bezpieczeństwo obywateli. Bezpieczeństwo to obejmuje zaś, między innymi, bezpieczeństwo energetyczne, zdefiniowane w art. 3 pkt 16 PE, zgodnie z którym bezpieczeństwo energetyczne to stan gospodarki umożliwiający pokrycie bieżącego i perspektywicznego zapotrzebowania odbiorców na paliwa i energię w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska.

Z kolei, zgodnie z definicją ustawową zawartą w Prawie energetycznym:

- bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej to zdolność systemu elektroenergetycznego do zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej oraz zrównoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię (art. 3 pkt 16a PE),

- bezpieczeństwo pracy sieci elektroenergetycznej to nieprzerwana praca sieci elektroenergetycznej, a także spełnienie wymagań w zakresie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym dopuszczalnych przerw w dostawach energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w możliwych do przewidzenia warunkach pracy tej sieci (art. 3 pkt 16b PE),

- zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej to stan systemu elektroenergetycznego lub jego części, uniemożliwiający zapewnienie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej lub równoważenie dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię (art. 3 pkt 16d PE).

Stosownie do treści art. 11 ust. 1 PE, w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła polegają na:

- 1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;
- 2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła (art. 11 ust. 3 PE).

Według art. 11 ust. 7 PE, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki), w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

W myśl art. 11c ust. 2 PE, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;
- 2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Natomiast zgodnie z art. 11c ust. 3 PE, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki) oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.

W art. 11d ust. 3 PE przewidziano z kolei, że w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w dostawach i poborze energii elektrycznej określa rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Zgodnie z § 5 pkt 1 rozporządzenia, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą każdego z odbiorców energii elektrycznej - dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach ustalona została powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia. Zaś w świetle tego ostatniego przepisu, ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają odbiorcy energii elektrycznej w ciągu całego roku, dla których wielkość mocy umownej określonej w zawartej umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłania albo dystrybucji lub umowie kompleksowej ustalona została poniżej 300 kW oraz:

- 1) szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego;
- 2) obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym;
- 3) porty lotnicze;
- 4) obiekty międzynarodowej komunikacji kolejowej;
- 5) obiekty wojskowe, energetyczne oraz inne o strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki lub państwa, określone w przepisach odrębnych;
- 6) obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko.

Stosownie do § 8 ust. 1 i 2 i 6 rozporządzenia, wielkości określające poziomy wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez ograniczenie poboru mocy ujęte są w planach wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które podlegają corocznej aktualizacji. Plan taki opracowywany jest przez operatorów systemów przesyłowych uzgadnianych z Prezesem URE na podstawie planów wprowadzania ograniczeń opracowywanych przez operatorów systemów dystrybucyjnych. Zaś na mocy § 10 rozporządzenia, umowy zawarte przez przedsiębiorstwa energetyczne z odbiorcami zawierają maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ujęte w planach ograniczeń i określają sposób powiadamiania o obowiązujących stopniach zasilania.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w § 11 i § 12 określa sposób informowania odbiorców z planami ograniczeń i ograniczeniami w poborze energii elektrycznej. I tak, według pierwszego z wymienionych przepisów, operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło zapoznają odbiorców z planami ograniczeń przez ogłoszenia zamieszczone w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości lub w formie elektronicznej na swojej stronie internetowej albo w formie ustalonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, co najmniej na 30 dni przed dniem obowiązywania ograniczeń. Natomiast zgodnie z § 12:

1. Ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.
2. Komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych

komunikatach energetycznych w programie (...) o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾ oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.

3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

Odnosząc powyższe unormowania prawne do stanu faktycznego niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powód jest odbiorcą energii elektrycznej, którego dotyczą ograniczenia w poborze mocy, ponieważ jest odbiorcą, dla którego wielkość mocy umownej będących własnością powoda obiektów, których dotyczy niniejsza sprawa, ustalona została powyżej 300 kW (tj. na poziomie 0,600 MW i 0,450 MW) i jednocześnie nie mają do niego zastosowania wyłączenia z § 6 ust. 1 rozporządzenia.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje natomiast - podniesiona przez powoda - kwestia braku wiedzy o obowiązujących ograniczeniach po stronie podmiotów gospodarczych, wynajmujących od powoda lokale w ww. lokalizacjach, w tym braku wpływu powoda na wykorzystywanie prądu w danych obiektach, a także niemożliwości podjęcia przez niego decyzji o wyłączeniu w nich prądu, gdyż spowodowałoby to wśród najemców powstanie chaosu i szkód materialnych. Okoliczności te obciążają w pełnym zakresie powoda i nie mogą stanowić podstawy do wyłączenia jego odpowiedzialności za zaistniałe naruszenia. To powód jest bowiem stroną umów o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanych w K. przy ul. (...) i przy ul. (...), zawartych w grudniu 2013 r. z operatorem - (...) S.A. Oznacza to, że to na powodzie - jako odbiorcy energii będącym stroną umowy - spoczywał obowiązek wywiązania się z postanowień umownych, jak i obowiązujących przepisów prawa, w tym przywołanych powyżej unormowań z zakresu prawa energetycznego. Według postanowienia umownego zawartego w § 3 ust. 6, powód zobowiązany był do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej zgodnie z Planem wprowadzania ograniczeń. Obowiązek ten obejmuje także zapewnienie dostosowania się do powyższych wymogów przez podmioty wynajmujące od powoda lokale w obiektach, dla których zawarto te umowy. Powód powinien był zatem powiadomić swych kontrahentów o obowiązujących wymogach i zadbać o dostosowanie się do nich. Należy także mieć na uwadze, że wskazane umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej powód zawarł nie jako osoba fizyczna (konsument), lecz jako przedsiębiorca. Natomiast wobec przedsiębiorcy, przy wykonywaniu działalności gospodarczej, stosuje się miernik staranności wyższy od przeciętnego, o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części niniejszych rozważań prawnych. W konsekwencji, powód był zobowiązany do zadbania o to, by w obiektach, których dotyczy rozpatrywana sprawa, dostosowano się (dotyczy to samego powoda, jak też przedsiębiorców, którzy wynajmowali tam lokale), zarówno do ograniczeń wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego (tj. (...)) w dniach 10-11 sierpnia 2015 r., jak i do ograniczeń wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. Jest faktem niespornym, że powód miał wiedzę o wprowadzeniu tych ograniczeń oraz o obowiązującym powoda, dopuszczalnym poborze mocy w poszczególnych stopniach zasilania. W ww. obiektach powoda nie dostosowano się jednak do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, za co pełną odpowiedzialność ponosi powód. Zgodnie z niekwestionowanymi ustaleniami, wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru mocy w obu obiektach 10 sierpnia 2015 r. wyniosła łącznie 1,2568750 MW w godzinie, natomiast 11 sierpnia łącznie 0,4409250 MW w godzinie (ograniczenia wprowadzone przez Operatora Systemu Przesyłowego na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE). Natomiast 12 sierpnia 2015 r. wartość ta wyniosła łącznie 0,0428250 MW w godzinie (ograniczenia wprowadzone na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r.). Łącznie we wskazanym okresie przekroczenie dopuszczalnego poboru mocy nastąpiło o 1,763785 MW w godzinie. W ocenie Sądu, kwestia

wystąpienia przedmiotowych naruszeń jest niewątpliwa, rozstrzygnięcia wymagało natomiast, czy istnieje podstawa prawna do nałożenia na powoda sankcji za niezastosowanie się do wskazanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, Prezes URE jest zobowiązany do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

Przepis art. 11 PE dotyczy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzanych w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Jeśli chodzi o art. 11c ust. 3 PE – który nie został wprawdzie przywołany jako podstawa prawna decyzji kwestionowanej w niniejszej sprawie – to przepis ten nie stanowi samoistnej podstawy do wprowadzenia ograniczeń. Dotyczy on bowiem obowiązków informacyjnych operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w związku z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a także obowiązku zgłoszenia konieczności wprowadzenia ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7, tj. w trybie rozporządzenia Rady Ministrów. Natomiast sankcja za niedopełnienie przez operatora wskazanych obowiązków została przewidziana w art. 56 ust. 1 pkt 1c PE. Tym samym, zdaniem Sądu, odesłanie w art. 56 ust. 3a PE do przepisu art. 11c ust. 3 PE jest puste i mamy tutaj do czynienia z ewidentnym błędem ustawodawcy. Natomiast z całą pewnością przepis ten nie daje podstaw do nałożenia na jakikolwiek podmiot, jakichkolwiek ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Prezes URE oparł zaskarżoną decyzję także na art. 11d ust. 3 PE, co zdaniem Sądu, było w pełni uzasadnione. Przepis ten stanowi de facto rozwinięcie uprawnień OSP wskazanych w art. 11c ust. 2 PE, przez określenie sposobu realizacji wprowadzonych ograniczeń. Przepis ten zawiera bowiem normę, która dotyczy możliwości ograniczenia przez operatorów systemu elektroenergetycznego – do których zaliczyć należy także operatora systemu przesyłowego – świadczonych przez nich usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw. Pogląd taki wyraził także Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 10 marca 2020 r., wydanego w sprawie o sygn. akt VII AGa 366/19. Sąd orzekający w niniejszym składzie w pełni podziela i przyjmuje za swoje stanowisko zaprezentowane przez Sąd Apelacyjny w tymże uzasadnieniu, co do objęcia sankcją przewidzianą w art. 56 ust. 1 pkt 3a PE także przypadek niezastosowania się przez odbiorcę energii elektrycznej do ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze, wprowadzonych w trybie art. 11c ust. 2 pkt 2 PE.

W ocenie Sądu Okręgowego, wykładnia art. 11d ust. 3 PE, skłania do wniosku, że Operator Systemu Przesyłowego (tj. (...) S.A.), wobec stwierdzenia w sierpniu 2015 r. zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, miał prawo wprowadzenia ograniczeń w świadczonych usługach. W konsekwencji, podmiot, który nie zastosował się do tych ograniczeń, podlega sankcji przewidzianej w art. 56 ust. 3a PE.

Należy mieć na uwadze, że wprowadzenie przez OSP ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, podobnie jak i korzystanie innych przewidzianych prawem uprawnień operatorskich, jest znaczącym instrumentem, służącym zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego państwa. W tym kontekście, rozwiązania przewidziane przez ustawodawcę w art. 11c-11d PE, mają wyjątkowy charakter, gdyż znajdują one zastosowanie w sytuacjach nadzwyczajnych. I tak, art. 11c PE odnosi się do przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, wskutek zaistnienia okoliczności wskazanych w ust. 1 tego przepisu, gdy usunięcie tego zagrożenia i zapewnienie prawidłowego działania systemu elektroenergetycznego nie pozwala na zastosowanie ograniczeń przewidzianych w art. 11 ust. 7 PE (tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów), lecz wymaga natychmiastowego podjęcia nadzwyczajnych działań i zastosowania nadzwyczajnych środków. Z kolei art. 11d PE wskazuje na działania i środki, które w opisanej wyżej sytuacji, może podjąć i zastosować operator systemu przesyłowego oraz dystrybucyjnego w celu zażegnania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw. W ostateczności, gdy wyczerpane zostaną wszystkie inne działania, służące zapewnieniu pokrycia potrzeb odbiorców na energię elektryczną, operator systemu

przesyłowego może wydać polecenia odbiorcom końcowym, co do ograniczeń w poborze energii elektrycznej, bądź przerwać jej dostawy, stosownie do planów ograniczeń (art. 11 ust. 6a).

W przywołanym uzasadnieniu wyroku z 3 marca 2020 r. Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że przepisy art. 11d PE wskazują środki i sposoby działania przez operatora systemu przesyłowego, stanowiąc rozwinięcie generalnych dyrektyw postępowania przewidzianych w art 11c ust. 2 PE, tj. odpowiednio: art. 11c ust. 2 pkt 1 w związku z art. 11d ust. 1 PE oraz art. 11c ust. 2 pkt 2 w związku z art. 11d ust. 3 PE. Mianowicie, art. 11d ust. 1 PE określa uprawnienia operatora systemu przesyłowego względem innych użytkowników systemu (w celu wykonania art. 11c ust. 2 pkt 1), natomiast art. 11d ust. 3 PE zezwala na wykonywanie usług przesyłania i dystrybucji w sposób odpowiadający treści art. 11c ust. 2 pkt 2. Przepisy te – jak trafnie zauważył Sąd Apelacyjny - są powiązane ze sobą funkcjonalnie i istnieje między nimi ścisła zależność, co potwierdza z kolei ich redakcja, wskazująca analogiczne hipotezy ich stosowania, tj. co do art. 11c ust. 2 PE: „W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)”, a co od art. 11d ust. 3 PE: „W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)”. Sąd ten wskazał również, że – zgodnie z zamierzeniem ustawodawcy - dzięki przepisom art. 11c-11f PE operatorzy systemów sieciowych mieliby dysponować możliwościami skutecznego zarządzania instalacjami i sieciami energetycznymi nawet w sytuacjach wyjątkowych (art. 11c ust. 2 pkt 1 w związku z art. 11d ust. 1 PE), a w sytuacji zagrożeń mają być wdrażane ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w taki sposób, aby nie doszło do dysfunkcji całego systemu zaopatrzenia sieciowego (art. 11c ust. 2 pkt 2 w związku z art. 11d ust. 3 PE). Sąd ten podkreślił, że założeniem reagowania kryzysowego w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej jest pełna współpraca użytkowników systemu z operatorem systemu przesyłowego i realizującymi jego polecenia operatorami systemów dystrybucyjnych (art. 9j ust. 3 w związku z art. 11c ust. 2 pkt 1 i art. 11d ust. 2 PE) oraz wykonywanie ich poleceń dyspozytorskich (z zastrzeżeniem braku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia osób), przy czym polecenia operatora systemu przesyłowego mają wówczas nadrzędny charakter wobec poleceń operatorów systemu dystrybucyjnego.

Sąd Apelacyjny podkreślił także znaczenie roli operatorów systemu elektroenergetycznego w ochronie infrastruktury krytycznej, o której mowa w ustawie z 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Wskazał, że infrastruktura elektroenergetyczna, w tym sieci w znaczeniu art. 3 pkt 11 PE, są elementem infrastruktury krytycznej, której ochrona stanowi wyraz odpowiedzialności władzy publicznej za bezpieczeństwo energetyczne. Z kolei operatorzy systemów elektroenergetycznych odpowiadają - między innymi - za ruch sieciowy w sieciowych systemach energetycznych, za bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tych systemów, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci, którymi zarządzają, w tym połączeń międzysystemowych. Odpowiedzialność operatorów przejawia się w scentralizowaniu podejmowania decyzji dotyczących funkcjonowania sieci, a jej zakres wyznacza art. 9c ust. 2 PE - w przypadku operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz art. 9c ust. 3 PE - w odniesieniu do operatora systemu dystrybucyjnego. Sąd Apelacyjny podkreślił w uzasadnieniu swego orzeczenia, że bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej (poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i odpowiedniej zdolności przesyłowej w sieci przesyłowej elektroenergetycznej) jest podstawowym zadaniem operatora systemu przesyłowego, gdyż wskazane zostało przez ustawodawcę na pierwszym miejscu.

W tym kontekście, trafna jest konkluzja tegoż Sądu, że przepisy art. 11d ust. 1 i 3 PE dostarczają operatorowi systemu przesyłowego instrumenty reagowania na wypadek sytuacji przewidzianych w art. 11c ust. 2 PE. Operator systemu przesyłowego jest zatem uprawniony do czasowego ograniczenia zakresu wykonywania umów przesyłowych, przez ograniczenie dostarczania energii elektrycznej, a w następstwie jego działania, analogiczne kroki podejmują operatorzy systemów dystrybucyjnych, do których to ograniczeń zobowiązani są dostosować się odbiorcy końcowi.

Reasumując powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, ograniczenia, o których mowa w art. 11d ust. 3 PE obejmują swoim zakresem także te wymienione w art. 11c ust. 2 pkt 2 PE. Ograniczenia w świadczeniu usług przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej (art. 11d ust. 3 PE) stanowią rodzaj ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii. Natomiast, przywołany już art. 56 ust. 1 pkt 3a PE, przewiduje karę pieniężną za nie dostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Oznacza to zatem, że niezastosowanie się przez odbiorcę energii elektrycznej do ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze, wprowadzonych

10 sierpnia 2015 r. na polecenie OSP w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 PE w związku z art. 11d ust. 3 PE, stanowi podstawę do nałożenia na ten podmiot sankcji przewidzianej w 56 ust. 1 pkt 3a PE.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Prezesa URE, co do zasadności orzeczenia wobec powoda kary pieniężnej w odniesieniu do naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń, wprowadzonych zarówno przez (...) S.A., jak i w drodze rozporządzenia Rady Ministrów. **Jednocześnie za nietrafiony należało uznać zarzut wydania decyzji o nałożeniu kary bez podstawy prawnej, gdyż - wbrew sugestiom strony powodowej – podstawę prawną jej orzeczenia stanowiły nie plany ograniczeń, lecz przywołane wyżej przepisy prawa energetycznego.**

W ocenie Sądu, w danym przypadku brak było podstaw do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 56 ust. 6a PE. Zgodnie z tym przepisem, Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Istotne jest przy tym, że obie ww. przesłanki muszą zostać spełnione łącznie. W ocenie Sądu, w analizowanym przypadku pozwany trafnie przyjął, że stopień szkodliwości zarzuconego czynu jest znaczny z uwagi na jego wpływ na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. W globalnym wymiarze, w sytuacji zagrożenia dostaw energii elektrycznej zaistniałej w sierpniu 2015 r., nawet niewielkie, pojedyncze przekroczenia obowiązujących wartości poboru energii, miały bowiem ogromne znaczenie dla bezpieczeństwa systemu energetycznego państwa, bo ich suma stwarzała w tym zakresie realne niebezpieczeństwo dla pracy krajowej sieci elektroenergetycznej. Ponadto, skoro kara pieniężna dotyczy przekroczenia poboru mocy konkretnych dniach, tj. od 10 do 12 sierpnia 2015 r., to nie jest możliwe przyjęcie, że powód zrealizował obowiązek lub zaprzestał naruszenia, bowiem w tych właśnie dniach miał miejsce stan, w którym nie zastosowano się do wprowadzonych ograniczeń związanych z bezpieczeństwem dostaw energii elektrycznej.

Zdaniem Sądu, powód nie przedstawił okoliczności, które podważyłyby wymiar nałożonej na niego kary za przekroczenia w poborze energii od 10 do 12 sierpnia 2015 r. Zgodnie z art. 56 ust. 3 PE, wysokość kary pieniężnej, o której mowa między innymi w ust. 1 pkt 3a, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Natomiast w myśl art. 56 ust. 6 PE, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

W opinii Sądu Okręgowego, wszystkie wymienione kryteria zostały ocenione przez pozwanego prawidłowo. Kara w wysokości 5.291 zł (stanowiąca iloczyn 3.000 zł i łącznego przekroczenia mocy wynoszącego 1,763785 MW w godzinie), wyliczona według metodologii przyjętej przez regulatora – w pełni zaakceptowanej przez Sąd orzekający w niniejszym składzie – mieści się w granicach wyznaczonych przepisami prawa. Za nietrafny uznano przy tym zarzut, jakoby przy wymiarze kary pozwany naruszył zasadę proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. W wyniku rozpoznania wielu spraw z odwołań od decyzji Prezesa URE w przedmiocie nałożenia na odbiorców energii kar za niedostosowanie się do ograniczeń w poborze mocy w sierpniu 2015 r., Sąd ma z urzędu wiedzę o tym, że kary te są wymierzone wszystkim odbiorcom według tej samej metodologii i kryteriów (dotyczy to także zastosowania podwojonego mnożnika do obliczenia wysokości kary). Nadto, pozwany uwzględnił przy wymiarze kary okoliczność łagodzącą – tj. podjęcie działań, skutkujących zastosowaniem się do ograniczeń w części czasu ich trwania w ten sposób, że zawęził podstawę do wymierzenia kary wyłącznie do godzin, kiedy nastąpiło niedostosowanie się do ograniczeń i tylko w takim stopniu, w jakim niedostosowanie to miało miejsce. Biorąc pod uwagę wysokość przychodu, osiągniętego przez powoda w roku 2017 oraz maksymalną wysokość kary, jaka mogła być wymierzona w danym przypadku, kara w wysokości 5.291 zł nie jest nadmiernie dolegliwa i nie wpłynie negatywnie na kondycję finansową powoda.

Pozwany prawidłowo ustalił przesłankę dotychczasowego zachowania podmiotu. Skoro bowiem podobna sytuacja na rynku energetycznym w zakresie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej - jak sytuacja zaistniała w sierpniu 2015 r. - nie miała miejsca w ciągu wielu ostatnich lat i pod rządami relevantnych przepisów prawa, oznacza to brak możliwości oceny dotychczasowego zachowania powoda w kontekście wcześniejszego wykonywania

przez niego obowiązków wynikających z ustawy - Prawo energetyczne, związanych z wprowadzeniem ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Nie chodzi tu bowiem o jakiegokolwiek wcześniejsze ukaranie podmiotu przez Prezesa URE, lecz tylko takie, które wiązało się z naruszeniem obowiązku dostosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Co do stopnia szkodliwości czynu, to jak już wskazano powyżej, Sąd podziela stanowisko prezesa URE, że należy ją uznać za znaczną z uwagi na to, że ograniczenia w poborze mocy są wprowadzane w celu zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju i ich nieprzestrzeganie może rodzić poważne skutki dla Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Ograniczenia takie zostały wprowadzone w związku z wyjątkowo wysokimi temperaturami i obniżeniem stanu wód w zbiornikach wodnych i rzekach, a zatem nawet niewielkie przekroczenia poboru mocy mogły wywołać blackout. Dlatego tak istotne ze względów bezpieczeństwa było przestrzeganie ograniczeń wprowadzonych w sierpniu 2015 r. I nawet jeśli przekroczenia w poborze mocy przez niektóre podmioty nie były wysokie, to biorąc pod uwagę niezastosowanie się do wprowadzonych ograniczeń przez znaczną liczbę odbiorców, kumulacja takich zachowań stanowiła realne zagrożenie dla tego bezpieczeństwa. Powód jest zaś profesjonalistą, a zatem dotyczą go podwyższone reguły staranności i zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości, zdolności przewidywania, jak również znajomości obowiązujących przepisów prawa oraz konsekwencji wynikających z niego dla wykonywanej działalności gospodarczej. Powód powinien zatem w taki sposób prowadzić działalność, aby nie naruszać przepisów prawa. Podejmując zaś decyzję o przekroczeniu dopuszczalnego poboru mocy ustalonego dla nieruchomości powoda, zlokalizowanych w K. przy ul. (...) i przy ul. (...), względnie, dopuszczając się zaniedbania w zakresie powiadomienia najemców lokali o konieczności ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej i zobligowania ich do stosowania się do tych ograniczeń, powód musi liczyć się z koniecznością zapłaty kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a PE.

Za chybiony uznano zarzut braku należytego i wyczerpującego informowania powoda o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogły mieć wpływ na ustalenie jego praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego powód został dokładnie powiadomiony, w jakiej sprawie zostało ono wszczęte i w oparciu o jakie informacje, wskazano w tym zakresie właściwe postawy prawne. Umożliwiono powodowi ustosunkowanie się do zarzutów, złożenia wyjaśnień i przedstawienia dowodów, dotyczących powodów niezastosowania się przez odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń w poborze mocy, z którego to prawa strona skorzystała, wnosząc pisma z 9 lipca 2018 r. (k. 8 i nast. akt admin.), 9 sierpnia 2018 r. (k. 77 nast.). W piśmie z 29 sierpnia 2018 r. organ zawiadomił o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i o możliwości zapoznania się z tym materiałem oraz wniesienia do niego uwag (k. 84 akt admin.). Z uprawnienia tego strona jednak nie skorzystała. Przy ocenie danego zarzutu jako bezpodstawnego nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że w postępowaniu administracyjnym strona powodowa była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, co dodatkowo winno zabezpieczać jej interesy.

Pozwany nie mógł naruszyć art. 7a k.p.a., skoro nie zastosował tego przepisu. Prezes URE nie miał bowiem wątpliwości, co do wykładni relewantnych przepisów prawa, w tym art. 56 ust. 1 pkt 3a PE.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę - zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska